

Famílies, professorat, alumnat de 2n de batxillerat,...bona vesprada a tothom.

No és casual ni aleatori el fet que avui estiguem ací, reunits, en aquesta vella però entranyable sala d'actes, en un dia tan assenyalat com és aquest 27 de maig; i tampoc és producte de l'atzar, que aquest acte de graduació es pugui celebrar, per fi, en les millors condicions possibles.

Perquè la majoria dels esdeveniments són fenòmens deterministes, no ocorren per casualitat, requereixen de l'esforç, la voluntat i el saber fer de les persones. Tots vosaltres, alumnat i famílies, tots nosaltres, docents i no docents, hem pogut, un any més, i esperem que definitivament, derrotar a aquesta maleïda i esmorteïda pandèmia.

Així, amb l'excel·lent i superbiós treball de tota la comunitat educativa i en especial el del seu professorat, el Penyagolosa se n'ha eixit un altre curs acadèmic amb la

seua i ha aconseguit formar, amb nota, un meravellós grup de personetes: l'alumnat de 2n de batxillerat.

Han passat ja quasi sis anys des que va entrar per eixa porta i va començar el vostre periple per aquest institut públic; un viatge ple d'experiències, d'emocions, de multitud de vivències..., de vegades dur, exigent,...de vegades reconfortant, gratificant,...però de ben segur que sempre enriquidor, satisfactori i inoblidable.

Vosaltres sou els que servireu d'exemple a les generacions venidores, i els que, si us ho proposeu, podeu variar el curs d'aquest món i fer-lo més just, més solidari i més sostenible. Acabem, com aquell que diu, de passar una pandèmia, estem contemplant atònits la barbàrie més gran del món occidental d'aquest segle XXI amb la guerra d'Ucraïna, durant les últimes dècades han hagut i estan encara havent altres inexplicables conflictes bèl·lics arrel del món, la violència masclista i el rebuig cap

a altres persones de diferent sexe està sent una lacra en la nostra societat moderna i,...aparentment civilitzada.

I què podeu fer al respecte? De quina manera?,...Mireu, us proposo el següent: un a un, una a una, individualment, expresseu el vostre parer i feu canviar la mentalitat de 2, de 5, de 10 persones,...i aquestes, d'altres 2, d'altres 5, d'altres 10,...i així, exponencialment, les vostres idees, els vostres pensaments, poden arribar a molta, moltíssima gent. Ara bè, no és necessari dir tot el que es pensa, però sí és necessari pensar tot allò que es diu. L'exemple personal és molt important enfront de l'egoista creença que, com que no estem tots d'acord, lluitar pels ideals de les persones no serveix de res. Us sembla difícil?...Lluç Sèneca, allà pel segle IV abans de la nostra era afirmava: *"No ens atrevim a fer moltes coses perquè assegurem que són difícils, però són difícils perquè no ens atrevim a fer-les"*. I jo us dic: atreviu-vos,

arrisqueu-vos, intenteu-lo, somieu,... de ben segur que no us en penedireu.

Així, una vegada isqueu per eixa porta, haureu finalitzat una etapa més de la vostra vida, i confio i desitjo que no siga la definitiva, sobretot pel que fa a la vostra formació.

Espero que siga un pas més per continuar instruint-vos, educant-vos i formant-vos com a éssers humans, i així poder convertir-vos en persones crítiques, responsables, lliures,...i alhora, capaces de trobar l'equilibri entre vosaltres i el món que us envolta.

Avui és el vostre dia. En aquesta vesprada tan lluminosa de finals de maig, sou vosaltres el protagonistes; ja ha arribat el moment que molts estàveu esperant: el final d'aquesta aventura acadèmica tan sofrida i al temps tan meravellosa, en definitiva, i amb el permís de les PAU, el colofó a tot un any.

No voldria acabar aquest discurs sense fer-vos pensar i reflexionar sobre aquelles persones que han estat molt a prop de vosaltres durant aquesta travessia que ha sigut l'ESO i el Batxillerat: m'estic referint en primer lloc al vostre professorat, que a banda d'ensenyar i educar-vos, ha estat també recolzant-vos i ajudant-vos en tot moment, sempre que l'heu necessitat, i en segon lloc a les vostres famílies; elles han estat sempre ahí, al vostre costat, dia darrere dia i setmana darrere setmana, donant-vos suport, ànim i eixa empenyeta tan necessària que suposo tantes vegades els heu agrait (algunes pot ser no: *que pesats sou!, deixa'm en pau!, jo ja sé el que he de fer, ja,...*) Així doncs, m'agradaria ara, alumnat de 2n de batxillerat, que us alçàreu i els dedicàreu un fort aplaudiment als dos: al professorat i a les vostres famílies, se l'han guanyat de valent.

Tot i ser els actors principals d'aquest acte tan arrelat al centre, avui també hi ha altres persones que mereixen igualment un extraordinari reconeixement: m'estic referint a tres membres del claustre del Penyagolosa que estan seguts ací, davant meu, i que han volgut acompanyar-nos en aquest capvespre tan especial. Ells, després d'haver dedicat bona part de la seua vida a aquest institut públic de la ciutat de Castelló, han decidit agafar un altre camí i deixar per sempre l'ensenyament: són, M^a Dolores Sansano, Loles, Xavier Sebastià, Xavi, Josefina Beltrán, Fina i Francesc Breva, Paco. Ha sigut un immens honor i un plaer per a mi poder compartir amb vosaltres moments tan meravellosos i entranyables fruit d'aquesta desagraïda, però fascinant professió. Sols em queda dir-vos que us podeu anar amb el cap ben alt perquè heu deixat una gran empremta al Penyagolosa; ara, confio i desitjo que adeliteu tot el que pugueu de la

vida, i que sapigueu que aquest centre sempre tindrà les portes obertes per a vosaltres.

Ja per acabar, alumnat de 2n de batxillerat, l'equip directiu del centre us acomiada, al temps que us manifesta, que aquest institut i el seu professorat no us oblidarà mai, i confia que vosaltres també ens recordareu per sempre..., i si, d'ací unes setmanes, uns mesos, uns anys, passeu per davant de la façana principal i us venen al cap vells pensaments i records d'adolescent, espero que esbosseu un somriure i us digueu en veu alta: jo vaig estudiar a un centre públic i de qualitat, jo vaig estudiar al Penyagolosa.

Enhorabona per la vostra graduació i moltes felicitats.